

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 14

Utgitt 17 april.

1923

Nye bruksregler

for Tingelstad bygdealmenning,

11 april.

approbert av Landbruksdepartementet 11. april 1923.

§ 1. Det påhviler styret å bedømme de innkomne andragender om virke fra almenningen og å tilstå sådant i den utstrekning styret efter beste skjønn finner nødvendig. Styret og skogbestyreren i samråd bestemmer hvor og hvormeget der hvert år skal åvirkes, idet der såvidt mulig kun tas forstlige hensyn.

For å få det nødvendige lokalkjennskap til almenningen, skal styret samlet eller ved en utvalgt komite befare almenningen så ofte styret finner det nødvendig og minst en gang hvert år. For reiser i almenningens tjeneste — styremøter undtatt — er styremedlemmene berettiget til reisegodtgjørelse som for ordførere bestemt. Under befaring i skogen kan dog ikke beregnes skyssgodtgjørelse innen almenningens område.

Styret kan hvert år innkalle de bruksberettigede til et møte innen utgangen av oktober måned og der fremlegge revidert regnskap med beretning om almenningens drift siste år, samt skogbestyrerens driftsplan for kommende år.

§ 2. De bruksberettigede har under opgaven av fullt navn og eiendommens navn, gnr. og bnr. innen 14. april og 1. august til styret å innmelde på dertil anordnede skjemaer hvad enhver vil ha tilstått av virke og hvortil det aktes benyttet. Senest 3 uker før hugstterminen har styret å behandle de innkomne rekvisisjoner og treffe sin avgjørelse. Styret innfører sine avgjørelser i bevilgningsprotokollen og meddeler skogbestyreren utskrift derav.

§ 3. Styret ansetter skogbestyrer, de fornødne skogvoktere samt en regnskapsfører og kasserer og 2 revisorer. Disse må ikke være medlemmer av styret.

Styret fastsetter ovennevnte funksjonærers lønn med undtagelse av skogbestyrerens; dennes lønn fastsettes av departementet efter forslag av styret.

11 april.

§ 4. Enhver åvirkning i almenningen uten foregående utblinkning eller utvisning ved skogbestyreren er forbudt.

§ 5. De bruksberettigedes sag- og langtømmerhugst foregår inntil videre ved den bruksberettigede selv.

Hvordan blinkningen i det store og hele skal foregå bestemmes av driftsbestyreren, dog således, at et tydelig merke såvidt mulig blir gjenstående på stubben. Forstlige hensyn skal være det avgjørende under all blinkning.

Finner styret, at en bruksberettiget ikke utfører arbeidet slik som driftsbestyrer og skogvokter pålegger ham, skal han fratas retten til selv å hugge sitt virke i minst 2 år.

All annen hugst lar styret såvidt mulig utføre underrett for samtlige bruksberettigede ved dertil leiede arbeidere, og skal hertil de bruksberettigede være fortrinsberettigede. Til brenneved benyttes først og fremst tørt, topp og vindfall, samt simple trær utjenlige til annet bruk. All hugst foregår under tilsyn av driftsbestyrer og skogvokterne.

§ 6. Åvirke til de i almenningen bruksberettigede setrer skal såvidt forholdene tillater det utvises i nærheten av seteren.

§ 7. Til sagtømmer skal treet utnyttes inntil 16 cm. i toppmål. Av friske trær, som måler 16 cm. $^{20}_{2}$ m. skal der hugges to stokker. Enhver stokk forsyner den bruksberettigede med sitt særskilte merke.

§ 8. Bruksberettiget, som ikke åvirker til ham utblinket eller utvist virke i første hugsttermin, har tapt retten til å hugge det.

Åvirke som ikke er bortført fra skogen senest 2 år etter utvisningen eller utblinkningen, har styret rett til enten å fradra ved neste utblinkning eller utvisning eller selv å råde over det til egen bruk.

Det forbys å sette igjen butt på stubben og å la trærne bli stående med prøveskåra eller å la nedfelte trær ligge uten å gjøre dem op.

§ 9. De bruksberettigedes åvirkning av tømmer må uten styrets tillatelse alene finne sted i tiden fra og med 1. september til og med 15. desember.

§ 10. Virke fra almenningen må ikke uten styrets tillatelse gis annen eller ringere anvendelse enn den, hvortil det ved innmeldelsen er opgitt, eller overdras eller overlates nogen annen.

Betalingen for all slags virke fra almenningen erlegges enten kontant eller etter 30 dager. Der kan forlanges garanti for riktig betaling. Bruksberettiget som står til rest på betalingen for virke fra almenningen, kan styret nekte ny bevilgning inntil gjelden er betalt. Av gjeld svares fra forfallsdag til betaling skjer 6 % rente p. å.

§ 11. Bruksberettiget som anvender materialer som erstatter eller bevarer trevirke, kan av styret tilstås bidrag hertil, hvis

styret finner dette overensstemmende med en økonomisk drift 11 april.
av almenningen. Det samme gjelder for bidrag til gjerde.

§ 12. Barkflekning, stetting samt hvilken som helst annen beskadigelse av trær på rot er forbudt. Likeledes er forbudt unødig opblinkning av veier.

§ 13. Overtredelse av disse regler er belagt med straff.

§ 14. Salg av trevirke fra almenningen må ikke finne sted medmindre det finnes påkrevet av hensyn til skogens rasjonelle behandling og økonomiske utnyttelse og kan skje uten skade for de bruksberettigedes behov.

Av det ved salgsdriften innvunne overskudd avsettes som sikringsfond for de bruksberettigede et grunnfond, hvis størrelse beregnes til minst 10 000 — ti tusen kroner — for hver procent i det forholdstall, hvori almenningen er tildelt skog ved fellesalmenningens deling, altså for denne almenning kr. 170.100.

For anvendelse av dette fond gjelder følgende regler:

- a. Rentene disponeres efter styrets beslutning som godtgjørelse for innspart trevirke efter reglenes § 11 eller som erstatning til de bruksberettigede for innskrenkninger i bruksutøvelsen, som de blir pålagt av hensyn til skogens rasjonelle behandling og økonomiske utnyttelse.
- b. Er rentene ikke påkrevet til de i a. nevnte øiemed kan de efter styrets nærmere bestemmelse utdeles som utbytte til de eiendomsberettigede.
- c. Den til fondet bundne kapital kan overhodet ikke utnyttes uten til fordel for de bruksberettigede og alene under særegne omstendigheter, — forsåvidt deres bruksrett ikke anses beskyttet ved de av kapitalen innvunne renter.

De nærmere regler om fondets anbringelse treffes av almenningstyret.

§ 15. Ved nærværende bruksreglers ikrafttreden opheves de tidligere regler for almenningen.

Skrivelse fra Handelsdepartementet

11 april.

av 11. april,

hvorefter Lofotopsynet skal heves lørdag 21. april.

13 april.

Kongelig resolusjon

av 13 april.

I henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder og lov av 22 mai 1875 om adgang til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. meddeles stadfestelse med en del endringer på en av herredsstyret for Hustad herred i Møre fylke den 21 april 1922 vedtatt beslutning til politivedtekter for herredet.

De stadfestede politivedtekter er sålydende:

1. På offentlig vei, hvorunder i denne vedtekt er innbefattet enhver for almindelig ferdsel bestemt eller almindelig beferdet vei, adkomst, plass, kai, brygge, offentlig anlegg eller lignende, må ikke oppløp eller sammenstimlen av folk finne sted, hvorved den offentlige orden forstyrres eller ferdselen hemmes.

2. Ingen må på offentlig vei eller utover samme skyte med bøsse eller lignende, avbrenne fyrverkeri, krutt eller eksploderende gjenstander av noget slag, ei heller kaste sten, sneball eller annet hvorved skade kan bevirkes eller de som ferdes på veien fortreddes.

3. På veier hvor det kan være til hinder eller ulempe for ferdselen, kan politiet (lensmannen) forby, at der akes på kjelke. Likeledes kan samme myndighet forby sykling og skøiterenning på beferdede strøk hvor skade kan forvoldes.

4. Fortæring av berusende drikkevarer samt kortspill skal være forbudt i offentlige forsamlingshus.

5. På sledeføre (gårdskjøring undtatt) på offentlig vei er de kjørende pliktige til å anbringe bjelle eller klokke på sine hester. Ingen må overlate forspent hest eller annet kjøretøi til nogen som er beruset, eller som av andre grunner antas ikke å være istand til å styre den.

6. Det er forbudt å la forspent hest ferdes på veien uten at nogen kjører eller leder den.

7. Uvøren kjøring eller ridning på offentlig vei er forbudt.

8. Når hunder har den vane å forulempe mennesker eller dyr ved å fare mot dem eller forfølge dem, skal eieren eller besidderen efter politiets (lensmannens) nærmere bestemmelse holde sådanne hunder bundet eller forsynt med forsvarlig munnkurv. Det samme gjelder de hunder, som politiet (lensmannen) av hensyn til deres størrelse eller rase finner kan være farlige. Ingen må på offentlig vei hisse hunder på nogen, eller undlate å holde sin hund tilbake når den anfaller nogen.

9. Herreløse hunder kan av politiet (lensmannen) opbringes, hvorefter eieren varsles ved opslag. Såfremt ingen eier melder sig innen 8 dager, kan hunden selges eller drepes.

10. Det er forbudt å flytte, bortta eller på nogen måte 13 april. beskadige eller skjemme offentlige innretninger eller gjenstander. Det er likeledes forbudt uvedkommende å klatre i de ved offentlig vei anbragte lyktepeler, stolper, elektriske ledninger eller lignende innretninger eller gjenstander, tende eller slukke de på offentlige veier anbragte lykter.

11. Lovlig opslatte plakater og bekjentgjørelser er det forbudt å nedrive eller gjøre uleselige.

12. Enhver som driver offentlig bevertning skal sørge for at der i de dertil benyttede lokaler intet forefaller som strider mot orden og sømmelighet. Ingen må på offentlig bevertningssted gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende adferd, hvorved nogen fortrediges eller forstyrres.

13. Offentlig sammenkomst til avholdelse av dans, kortspill og annen lystighet må ikke finne sted uten forutgående anmeldelse til politiet (lensmannen) som kan pålegge vedkommende å foreta det fornødne til ordenens oprettholdelse og utre de dermed forbundne utgifter. Sådanne sammenkomster kan avholdes mellom kl. 5 em. og kl. 10 samme kveld.

14. Ingen må gå omkring i herredet for å musisere, forevise kunster, severdigheter eller lignende uten skriftlig tillatelse fra politiet (lensmannen).

15. På fester og møter i offentlige forsamlingshus er det forbudt å holde stoi og leven slik at det virker forstyrrende på forsamlingen.

16. Enhver som har fått tillatelse til å gi offentlige forestillinger eller andre offentlige prestasjoner, skal etterkomme de regler som politiet (lensmannen) måtte foreskrive. Tilstedeværende er pliktige til å etterkomme politiets (lensmannens) eller tilstedeværende ordensverns ordrer eller pålegg ved de nevnte forestillinger.

17. Enhver som gir forevisninger eller forestillinger av den i lov av 22 mai 1875 omhandlede art, har å utre en avgift til herredskassen fra kr. 2,00 til kr. 20,00 for hver dag eller forestilling etter politiets (lensmannens) nærmere bestemmelse. Fritagelse for avgift kan dog meddeles under særlige omstendigheter.

18. Undlater nogen å utføre det der påligger ham ifølge denne vedtekt, kan politiet (lensmannen) sørge for at det blir utført, eller hindre at forsømmelsen bevirker skade. De dermed forbundne omkostninger likesom de omkostninger der er forbundet med fornødne foranstaltninger for å forhindre forberedte eller virkningene av fullførte handlinger som strider mot denne vedtekt, utres av den skyldige.

19. Overtredelse av nærværende vedtekts bestemmelser og av de i henhold til samme gitte påbud, straffes etter straffe-

13 april. lovens paragraf 339,2. med bøter, forsåvidt strengere straffebud ikke kommer til anvendelse.

20. Nærværende vedtekt trer i kraft 3 måneder efterat den har fått kongelig godkjennelse.

13 april.

Kongelig resolusjon

av 13 april.

I medhold av post III i lov (nr. 3) av 23 mars 1923 om forandring i lov om salg og skjenkning av brennevin, øl, vin, fruktvin og mjød av 17 mai 1904, jfr. tilleggslov, lov nr. 2 av 16 september 1921, og om tillegg til lov av 25 mai 1917 om tillegg til den førstnevnte lov bestemmes, at loven trer i kraft den 16 april 1923.

13 april.

Kongelig resolusjon

av 13 april.

Med hjemmel i § 2 i lov nr. 2 av 16 september 1921 om forandring i lov om salg og skjenkning av brennevin m. v. av 17 mai 1904 og med hjemmel i § 32,2 i lov nr. 3 av samme dag om forandringer i samme lov, jfr. lov nr. 3 av 23 mars 1923 bestemmes, at § 1 i den Aktieselskapet Vinmonopolet ved kongelig resolusjon av 31 mars 1922—jfr. kongelig resolusjon av 22 juni 1922—meddelte konsesjon — å regne fra og med 16 april 1923— forandres overensstemmende med et fremlagt utkast, hvorefter konsesjonen i sin helhet blir sålydende:

§ 1. Med hjemmel i § 2 i lov nr. 3 av 23 mars 1923 om forandring i lov om salg og skjenkning av brennevin m. v. av 17 mai 1904 og med hjemmel i § 32,2 i lov nr. 3 av 16. september 1921 om forandringer i samme lov meddeles Aktieselskapet Vinmonopolet:

a. Enerett til innførsel av og engroshandel med brennevin (jfr. lov av 23 mars 1923 nr. 3 § 46,3) til medisinsk, teknisk og videnskapelig bruk, og detaljhandel med denne vare til samme bruk i den utstrekning, sådan detaljhandel ikke er underlagt apotek eller medisindispenserende læger.

b. Enerett til innførsel av vin (jfr. lov av 23 mars 1923 nr. 3 § 46,2), fruktvin, mjød og øl samt til handel med disse varer og med innenlandsk tilvirket øl over 4,75% alkoholstyrke — dog med forbehold av samlagenes rett til handel i de kommuner hvor samlag består eller opprettes — og for detaljutsalgs vedkom-

mende i den utstrekning, hvortil selskapet på de vilkår som 13 april. efter gjeldende lov kan opstilles ved bevilling til samlag, får bevilling av kommunestyrene. Kongen kan pålegge selskapet å overta detaljsalget i en kommune, forsåvidt kommunestyret ønsker det. Blir intet annet detaljutsalg opprettet i landet, har selskapet rett til detaljutsalg på det sted, som Kongen bestemmer.

Enn videre skål selskapet ha enerett til innførsel og rett til forhandling av skattefritt denaturert brennevin efter vedkommende regjeringsdepartements nærmere bestemmelse.

§ 2. Denne konsesjon gjelder inntil 1 juli 1932 og trer i kraft fra 1 juli 1922 eller fra det tidligere tidspunkt, Kongen måtte bestemme.

Selskapets rett til å drive sin virksomhet er underkastet den til enhver tid gjeldende lovgivning.

I konsesjonstiden plikter selskapet å drive den virksomhet som er tillagt det ved denne konsesjon.

§ 3. Av selskapets årlige nettooverskudd—efterat nødvendige avskrivninger og lovmessige avsetninger har funnet sted—utbetales inntil 5 pct. av aktiekapitalen som utbytte til aksjonærene.

Restoverskuddet, efterat aksjonærene har erholdt 5 pct. utbytte, anvendes på følgende måte:

a. Hvad restoverskuddet utgjør inntil 1 million kroner, innbetales i statskassen.

b. Hvad der derefter måtte være tilovers blir inntil et beløp av 1 million kroner å fordele med 10 % til aksjonærene og 90 % til staten.

c. Hvad der derefter måtte være tilovers blir inntil et beløp av 2 millioner kroner å fordele med 5 % til aksjonærene og 95 % til staten.

d. Hvad der derefter måtte være tilovers innbetales i sin helhet i statskassen.

Aksjonærenes utbytte skal ikke for noget år utgjøre mer enn 6 pct. av aktiekapitalen.

Forsåvidt aktiekapitalen settes lavere enn 20 millioner kroner, reduseres de i littera a, b og c fikserte fordelingsbeløp forholdsmessig med bibehold av procentsatsene.

§ 4. Selskapet er efter nærmere bestemmelse av vedkommende regjeringsdepartement forpliktet til å sørge for innførselen av de kontingenter av brennevin og sterk vin til medisinsk, teknisk eller videnskapelig bruk, som staten overfor fremmed makt måtte forplikte sig til å innføre til landet.

Forsåvidt disse kontingenter måtte overstige, hvad selskapet årlig omsetter, skal de omkostninger og de økonomiske tap, som derved forvoldes, refunderes av staten, så snart selskapets opgjør for vedkommende driftsår foreligger.

§ 5. Selskapet har rett til å beregne sådanne priser, at

13 april. det har en rimelig handelsfortjeneste i overensstemmelse med, hvad der hittil har vært vanlig for vedkommende varer.

Forsåvidt der av varer, som omfattes av selskapets salgsrett, bestilles merker eller produkter, som selskapet ikke fører, skal selskapet skaffe disse varer til priser beregnet som foran nevnt og efter nærmere regler, som fastsettes av Kongen.

§ 6. Med hensyn til de varer, som selskapet omsetter, har staten adgang til kontroll i den utstrekning, som Kongen måtte bestemme.

§ 7. Selskapet skal fordele sine innkjøp av innenlandske varer mest mulig rettferdig mellom de forskjellige tilvirkere under særlig hensyntagen til kvalitet og tidligere omsetning.

§ 8. Hvis selskapets overskudd noget år ikke skulde være tilstrekkelig til utbetaling av 5 pct. utbytte til aksjonærene (jfr. § 3 foran), skal det manglende tilskytes av statskassen, dog således, at hvad statskassen i henhold hertil måtte ha utlagt, skal dekkes av det eller de følgende års overskudd, før der for disse år utbetales aksjonærene sådant utbytte som i § 3 b og c nevnt.

Ved siden av den foran bestemte garanti for et årlig minimumsutbytte av 5 pct. av aktiekapitalen overtar staten tillike garanti for, at aksjonærene ved selskapets oppløsning erholder sin fulle innbetalte aktiekapital tilbakebetalt.

§ 9. Såfremt selskapets virksomhet forinnen konsesjonstidens utløp på grunn av lov helt eller delvis må opphøre, har selskapet rett til å utselge sine varer overensstemmende med konsesjonen i en avviklingstid av 1—ett—år, regnet fra vedkommende lovs utferdigelse.

§ 10. Denne konsesjon er meddelt på grunnlag av de av Kongen samtidig med konsesjonens utferdigelse godkjente vedtekter for selskapet.

§ 11. Selskapets konsesjon fornyes for ytterligere 5 år, forsåvidt den ikke fra statens eller selskapets side er opsagt innen 18 måneder før konsesjonstidens utløp eller i tilfelle innen 18 måneder før utløpet av en ny 5 års periode.

§ 12. Tvist i anledning av denne konsesjon eller om forståelsen av den avgjøres av en voldgiftsrett bestående av 3 medlemmer. Av disse opnevner vedkommende regjeringsdepartement en og representantskapet en, med varamenn. Det tredje medlem, som er rettens formann, opnevnes av Høiesterett. Selskapet bærer omkostningene ved voldgiftssakens behandling.

§ 13. Staten har rett til efter 12 måneders varsel å innløse aktiene i selskapet efter takst fastsatt ved skjønn av en skjønnsnevnd på tre medlemmer opnevnt således som i § 12 bestemt.

Takstbeløpet må ikke settes under aktienes pålydende.

Skjønnsomkostningene bæres av statskassen.

13 april.

Kongelig resolusjon

av 13 april.

I medhold av § 44 i lov angående jakt og fangst av 20 mai 1899 bestemmes, at hare skal være fredet det hele år på Averøen, som består av herredene Kvernes, Bremsnes og Kornstad i Møre fylke.

Denne resolusjon gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1927.

Kongelig resolusjon

13 april.

av 13 april.

I henhold til § 88 i bygningsloven av 27 juli 1896 bestemmes, at nevnte lov skal være gjeldende for et strøk ved Vadheim i Kyrkjebø herred, Sogn og Fjordane fylke, innenfor de i Arbeidsdepartementets foredrag av 13 april 1923 nevnte og her anførte grenser:

»Fra bolt 1 i en sten ved veien i nærheten av Vadheimsfjordens nordvestlige hjørne fører grenselinjen rett i syd til fjorden. Nordover eller rettere i nordøstlig retning følger linjen det naturlige og sterkt markerte reinbryn i en svak linje til jernbolt i stor sten tilvenstre for stien; distanse ca. 350 m. Fra jernbolt 2 går grensen i rett linje i sydøstlig retning til bolt 3 i fjellet ved øverste ende av grenseplanet; distanse ca. 150 m. Herfra følger linjen fjellfoten over boltene 4, 5, 6 til 7 alle anbragt i fjellet i en distanse av ca. 252 m. Fra bolt 7 går grensen i nordvestlig retning i rett linje til bolt 8 i stor sten på reinen, hvor platået tar sin begynnelse; distanse ca. 426 m. Fra bolt 8 fører linjen grensen i rett linje omtrent i samme retning til bolt 9 i svaberg oppå platået nede ved bakkefoten; distanse 370 m. Fra bolt 9 går grenselinjen i sydøstlig retning i rett linje over Hovlandselven til pel 10 i stor sten ved fjellfoten omtrent 4,5 m. tilhøre for veien; distanse 310 m. Herfra fører grensen i sydlig retning i rett linje til bolt 11 i sten omtrent 110 m. bak Hovlands holade i en distanse av ca. 460 m. Videre i sydlig retning over pel 12 i sten til bolt 13 i fjellet på hver side av Kråkelven omtrent 80 m. fra elven i en distanse av ca. 220 m. Fra pel 13 følger grensen omtrent østre fjellfot og går i rett linje i sydlig retning til pel 14 i fjell 65 m. fra Hovland og 400 m. fra fjorden; distanse ca. 345 m. Fra punkt 14 fører linjen rett i vest til fjorden; følger derpå denne tilbake til utgangspunktet.»

14. april.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet

av 14 april,

hvor meddeles, at departementet s. d. har telegraferet til landbruksministeriet, København, således:

»Departementet har idag i medhold av kongelig resolusjon 4 august 1922 forbudt innførsel fra Danmark av usaltet eller utilberedt kjøtt og flesk samt usmeltet talg. Forbudet gjelder fra idag og inntil videre.«

Rettelse.

I kongelig resolusjon av 7 april 1923 om stadfestelse på lukningsvedtekt for Norddal herred (inntatt i Lovtid. I nr. 13 s. 161) står — overensstemmende med vedkommende departementsforedrag — efter ordet herred:

Rogaland fylke, — det skal være Møre fylke.

Utgiver: Byråchef Young.